

Kisinoáci tábor

A hosszú és bonyolult utazás után nagy várakozással foglaltuk el a szállásunkat, melynek megismerése után „kicsit” csalódottan helyezkedtünk el. A látvány sokkal inkább hasonlított egy 50-es évekbeli menedékszálláshoz, mint a képeken látott felújított lakrészhez. Miután a kezdeti meglepettségből sikeresen felocsudtunk, lementünk a sörkertbe, ahol már kicsit összeszorult gyomorral vártuk a vacsoránkat, ami azért kicsit kárpótolt a sokkért...

A pár órás alvás után kedden meglátogattuk a Törökmezői Kalandparkot, ahol a gyerekek többsége sikeresen teljesítette a kijelölt pályát.

A szerdai napot teljes egészében Esztergomban töltöttük, ahol a tanulóknak egy gyilkosságot kellett felderíteniük térképek és feladványok segítségével.

Csütörtökön délelőtt már lehetőség volt a medence kipróbálására is, délután pedig ellátogatott hozzánk egy visszavonult íjászmester, aki érdekes történeteivel szórakoztatta gyerkőceinket, illetve az általa megismertetett íjakat kipróbálhatta mindenki.

Pénteken az összepakolással egybekötött fényképezések következtek, hogy mindenki megörökítse a szállást. A finom ebéd után útra keltünk, hogy késő délutánra hazaérve mindenki megölelhesse a családtagjait.

Összegezve elmondható, hogy a szállás okozta kellemetlenségtől eltekintve a gyerekek jól érezték magukat, még ha az idő nem is volt mindig kegyes hozzánk.

Köszönet a szülőknek a bizalomért, illetve a kísérő kollégáimnak: Kristonné Lázár Krisztinának, Plank Gábornak a rengeteg segítségért!

Lénártné Csuha Katalin
táborvezető

